

MICHAEL

občasník farnosti Staré Město

č. 60/VELIKONOCE 2010

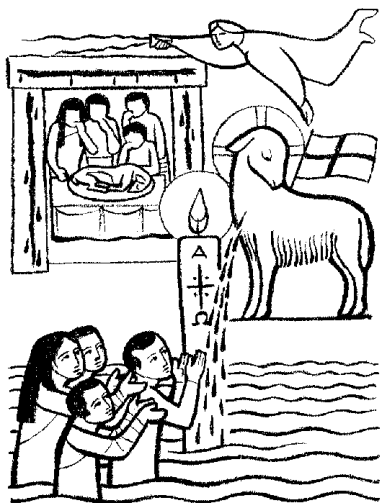

PASCHA

Velikonoční tajemství je podstatou křesťanství. Bůh způsobuje, že ze smrti pramení život. Starý zákon to v předobrazech předpověděl, Kristus uskutečnil a svátosti nám to zprostředkovávají. Židovská pascha je předobraz. Synové Izraele jsou neodvolatelně odsouzeni na smrt. Díky Božímu zásahu celí a zdraví procházejí Rudým mořem, které pohlcuje jejich pronásledovatele. Nešťastný dav se na poušti stává Božím lidem, sjednoceným s Bohem, formovaný Zákonem a Smlouvou.

Kristova pascha je uskutečněním předobrazu. Kristus je vydán na smrt, protože to chtěl, chtěl projevit poslušnost Otci, kterého miloval a vykoupit lidi. Díky Božímu zásahu vychází z hrobu jako vítěz nad smrtí. Nevrací se zpět ke smrtelnému životu, ale vystupuje do Otcovy slávy. Stává se oživujícím duchem (1 Kor 14,45) a prvorozeným z mrtvých.

Pascha Kristových vyznavačů se uskutečňuje ve svátostném řádu. Rodíme se jako děti hněvu, otroci hříchu, ale zásahem Božím, který působí ve svátostech, zvláště skrze svátost křtu a eucharistii se rodíme do nového, nesmrtelného života, života podle Ducha.

Velikonoční tajemství

Je centrem křesťanského života. Je biblické, a to nejen proto, že osvobození Izraelitů, kteří prošli Rudým mořem, vedlo k zformování izraelského národa, ale i proto, že proroci v něm viděli předobraz každého osvobození až po Apokalypsu, která vykoupeným přikazuje zpívat velikonoční píseň.

Je to svátostná a liturgická skutečnost. Celý liturgický rok je zaměřený na Velkou noc, která je svátkem všech svátků. Všechny svátosti mají za cíl převést nás z tohoto světa k Otci, z hříchu ke svatosti, ze smrti do života.

Velikonoční tajemství je podstatou křesťanské morálky, která není morálkou zdraveného úsudku a zlaté střední cesty, získaná zbožnými cvičeními. Křesťanská morálka ve své podstatě je velikonoční. Naším Vůdcem a příkladem je trpící a oslavený Kristus.

Velikonoční tajemství je základem mystického života. Zatímco cílem askeze je připojit nás ke Kristovu umučení a vést nás k ukřižování našich žádostí a chyb, abychom mohli úplně zemřít hříchu, cílem mystického života je přivést nás k účasti na Kristově slávě.

Požehnané dny Vzkříšení Kristova přeje P.MiroslavSuchomel, duchovní otec farnosti

JEDNA VELKÁ LITURGIE

Prožívání každé mše svaté má svůj základ v prožívání liturgie Velikonočního Třídenní. Protože obřady těchto dní jsou nedělí nedělí, jsou jediným velkým svátkem, jednou velkou oslavou, která začíná na Zelený čtvrtek večer a končí večerními chválami (nešporami) Velikonoční neděle. Když si dobře všimneme liturgických obřadů, postřehli bychom tuto spojitost, protože obřady Zeleného čtvrtku začínají přezháním (křížem), na konci není požehnání, na Velký pátek není ani přezháním ani požehnání a až obřady Velikonoční vigílie končí požehnáním.

ZELENÝ ČTVRTEK – STŮL BEZ KŘÍŽE

Večerní mši svatou začíná liturgie, která s přestávkami trvá tři dny. Protože centrem této slavnosti je láska, kterou Ježíš projevuje velmi konkrétními způsoby a skutky (ustanovení svátosti kněžství, ustanovení Eucharistie, umývání nohou), je velmi důležité, aby všichni účastníci liturgie byli na toto slavení připraveni. Především, aby mohli všichni přijmout svátost lásky – Eucharistii. I proto jsou čtení prvních třech dní Svatého Týdne zaměřeny na rozhodnutí – buď stojím u Ježíše, nebo ho zrazuji a stavím se do jedné řady s jeho odpůrci a nepřáteli jako Jidáš. Začátek Svatého Týdne je teda časem rozhodování se pro Ježíše, nejvyšším časem ke smíření s Bohem i s Církví. Jestliže totiž neuděláme nic pro smíření, jak můžeme slavit Velkou Noc, která je časem smíření Boha s lidmi?

Samotná liturgie Zeleného čtvrtku klade důraz na jistou, pro člověka velmi příjemnou činnost – na hostinu. Přípravou na hostinu je obřad umývání nohou. Ježíš, protože miloval do krajnosti, vstal od stolu (Jan 13). Všimněme si, že dříve, než dal nový příkaz lásky, Ježíš sám lásku projevil. Ukázal učedníkům, že Boží království nespočívá v projevech moci, ale v projevech lásky. Ukázal jim, že chce s nimi vytvářet co nejužší společenství, že chce být s nimi sjednocen tak, jak je sjednocen s Otcem (Jan 17).

V liturgii Zeleného čtvrtku je naší odpovědí na Ježíšovo „milují“ je svaté přijímání jako hostina. Všichni přijímají Kristovo Tělo a Krev jako znamení sjednocení s Kristem v lásce. A zároveň jako znamení ochoty projevovat jeho lásku bližním. A také jako projev vlastní nemohoucnosti milovat a z toho vyplývají důvěry, že s Kristem dokážeme milovat.

Tato mše svatá skrývá v sobě ještě další hlubokou symboliku. Začíná totiž Hospodinova Pascha, Přejchod. Jestliže nebudeme označeni krví nevinného, neposkvrněného Beránka, zemřeme. Předobrazem toho je slavení paschy Izraelity v Egyptě. Krví beránka potřeli oboje veřeje domu, aby je obešel anděl smrti.

Bylo by nádherné, kdybychom dokázali ještě něco – setrvat v adoraci. Nejdřív společně, po mši svaté. Potom chvíli i noční adoraci, abychom vzdali chválu za dar Eucharistie a byli s Kristem během jeho agonie v Getsemanské zahradě.

BOHOSLUŽBY V NAŠEM CHRÁMĚ - 18.00 HODIN

Možnost noční adorace v Getsemanské zahradě

je od 20.00 hod. do 06.00 hodin

(Nezapomeňte se zapsat na adorační služby).

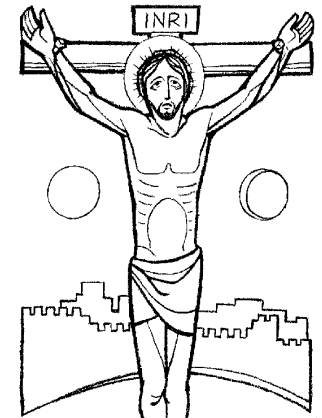
VELKÝ PÁTEK – KŘÍŽ BEZ STOLU

Liturgie tohoto dne začíná tak jako každá úkonem kajcnosti. Ale ve zvláštní formě. Kněz s asistencí přichází k oltáři a lehne si na zem. Humiliatio. Od slova humus – země, půda. Ponížení se až k zemi. Uznání nehodnosti před Bohem. Padáme na tvář před Pánem, nejsme hodni být s ním, zasluhujeme si zavržení. Zároveň tím vyjadřujeme prosbu o smilování. Vše se děje v tichu, pokání nemusí být vyjádřeno slovy.

Jako v každém církevní shromáždění, tak i při těchto obřadech se čte Boží slovo. Čtení zdůrazňují význam Ježíšova utrpení a smrti, dokazují, že Kristus je pravý velikonoční Beránek. Pozvedají nás z nářku nad jeho utrpením ke slavení oběti a vítězství.

I po čtení následuje velká škola modlitby. Celá staletí ve mši svaté nebyly přímlyvy. Zachovaly se jenom v obřadech Velkého pátku. A jsou velmi slavnostní – kněz desetkrát pronáší úmysl, vyzývá k tiché osobní modlitbě a poté desetkrát tyto modlitby shrne v modlitbě Církve. Tyto přímlyvy nás učí, že ani jedna mše svatá nemůže být „soukromá“, zaměřená jenom na „můj“ úmysl. Učí nás modlit se za celý svět, za všechny a za všechno.

A potom nenásleduje eucharistická modlitba, ale odhalování kříže. Ne jako nástroje umučení, ale jako nástroje vítězství. Dnes dokonce před křížem klekáme, protože nám zpřítomňuje oběť vítězného Krista. Po odhalení a uctění se kříž klade k oltáři, aby

se tak spojil Zelený čtvrtek – svátek hostiny – s Velkým pátkem – svátkem oběti. A tak poznáváme, že Kristova večeře je obětí, je památkou Kristova umučení. Intronizace kříže naznačuje, že stůl Kristovy večeře je obětním oltářem.

Možnost noční adorace v kapli sv. Jana Křtitele je od 20.00 hodin do 06.00 hodin

(nezapomeňte se zapsat na adorační služby).

Pobožnost křížové cesty v kostele je v 9.00 hodin.

Adorace v Getsemanské zahradě do 17.00 hodin.

(Také se, prosím, napište na adorační služby.)

Na Velký pátek začíná nověna k Božímu milosrdenství.

OBŘADY V NAŠÍ FARNOSTI – 18.00 HODIN

BÍLÁ SOBOTA – TICHO

Dnes se neslaví liturgie, neexistují žádné obřady Bílé soboty. Kristus je v hrobě. Není co slavit. Církev doporučuje, abychom od Velkého pátku prožívali půst až do dnešního dne. Katechumeni prožívají obřad volby jména a „Effatha“.

VELIKONOČNÍ VIGILIE - VELKÁ NOC – RESURREXIT, SICUT DIXIT!

Liturgie Velikonoční vigilie je nejdůležitější v roce.

Začíná úplně neobvyklým úkonem kajícnosti – tmou! Je symbolem hříchu, smrti, beznaděje, ztráty. Ve tmě člověk tápe, neví, kudy jít, má strach. Proto liturgie začíná po setmění, abychom pochopili, v jak beznadějně situaci jsme bez Boha. A do této tmy zazáří Kristus v symbolu nového ohně, od kterého se zapaluje velikonoční svíce – paškál. To je první zvěstování Zmrtvýchvstání. Ohlašuje se ve chvíli, kdy kněz zapálí svíci a zvolá: „Ať Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění“ a když zpívá: „Světlo Kristovo“.

V této liturgii se neustále ohlašuje zmrtvýchvstání – zpěvem velikonočního chvalozpěvu – exultetu, slavnostním Gloria, radostným Aleluja, evangeliem o zmrtvýchvstání .

Po zapálení paškálu se postupně zapalují svíce – tím se vyjadřuje způsob šíření víry – od Krista skrze církve, která Kristovo světlo nabízí. Tak každý vstoupí do kostela (církvě) s Kristovým světlem. Jak totiž není možné do církve vstoupit. Ježíš dává světlo do života. Další část Velikonoční vigilie – bohoslužba slova – vyjadřuje dialog Boha s člověkem. Po homilii následuje liturgie vody a křtu, plná symboliky. Zpívají se litanie ke všem svatým. Modlitby zahrnují symboliku vody ve Starém a Novém zákoně. Duch Boží se vznášel nad vodami při stvoření, potopa, přechod Rudým mořem, voda na poušti, křest v Jordánu, voda z Ježíšova boku. A symbolické znázornění, z čeho pochází očistná moc vody – kněz ponořuje paškál do vody a modlí se: „Prosíme tě, Bože, ať do tohoto křestního pramenem sestoupí síla Ducha svatého, aby všichni , kteří s Kristem ve křtu tajemně umírají, vstanou také s ním k životu“.

Během této liturgie přijímají křest katechumeni.

V určitém smyslu je chvíle obnovení křestních slibů našim osobním vyvrcholením Velikonočního třídenní. Vždyť k tomu bylo zaměřeno úsilí celého Postu – k obnově smlouvy s Bohem, k obnově naší věrnosti Bohu. Vyjádřeme svou víru, naše odhodlání být a žít jenom pro Boha, a to za každých okolností.

Obřady pokračují eucharistickou modlitbou, svatým přijímáním a požehnáním.

Kéž naplno prožijeme tyto dny a naplno oslavíme vítězného Krista. Kéž je to na nás vidět, že jsme vykoupeni.

OBŘADY VZKŘÍŠENÍ ZAČNOU U KŘÍŽE V NOVÉ ČÁSTI HŘBITOVA VE 20.00 HODIN

Od Neděle Zmrtvýchvstání (4.4.) až do slavnosti Seslání Ducha svatého (23.5.) se místo modlitby „Anděl Páně“ modlí „Vesel se nebes Královno“ nebo „Raduj se, Královno nebeská“!

PŘEHLED VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2010	
Květná neděle 28.3.2010 Obřady začnou u kříže v nové části hřbitova, následuje žehnání ratolestí a průvod do kostela	7.00 hodin a 9.00 hodin (v sobotu 27.3.2010 v 17.00 h.) Nezapomeňte si donést jívové ratolesti („kočičky“)
	V sobotu 27.3.2010: 14.00 – 17.00 hodin: možnost očištění duše ve svátosti smíření. Budou přítomni tři zpovědníci!
Zelený čtvrtek 1.4.2010 MŠE NA PAMÁTKU POSLEDNÍ VEČEŘE	18.00 hodin Po mši sv. – hodinová adorace V Getsemanské zahradě (noční adorace 20.00-06.00 hod Nezapomeňte se zapsat na adorační služby!)
Velký pátek 2.4.2010 OBŘADY NA PAMÁTKU UMUČENÍ JEŽIŠE KRISTA	Kostel bude otevřen od 9.00 hodin k soukromé adoraci. Křížová cesta v 9.00 hod. Po ní vyhodnocení soutěže dětí! Obřady začínají v 18.00 hod. (noční adorace 20.00-06.00 h. v kapli sv. Jana Křtitele. Nezapomeňte se zapsat na adorační služby!)
Bílá sobota 3.4.2010 Neslaví se liturgie	Pro katechumeny v 9.00 hodin obřad „Jména“ a „Efatha“ Kaple sv.Jana Křtitele bude otevřena od 9.00 – 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu. Dary při adoraci u Božího hrobu se posílají na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi
Velikonoční vigilie 3.4.2010	Obřady začínají u kříže v nové části hřbitova 20.00 hodin
Neděle Zmrtvýchvstání Páně 4.4.2010	8.00 hodin a 10.00 hodin Žehnání pokrmů na konci mše svaté (nádoby, ošatky, košíčky s pokrmu položte na připravené ubrusy!) Sbírka na A. kněžský seminář v Olomouci
Pondělí velikonoční 5.4.2007	Mše sv.v 7.00 a 9.00 hodin

Postní duchovní obnova

Od 12.3.2010 do 14.3.2010 probíhala ve Starém Městě postní duchovní obnova pro mládež a my jsme se ptali organizátorů, Otce Petra i mnoha účastníků na otázky, které by Vás čtenáře mohly zajímat.

Co tě vede k tomu, že již po páté organizuješ ve Starém Městě duchovní obnovu pro mládež? A teď je to děkanátní.

- Ono by se dalo říct, že je to odvozené od toho, co jsem dělala v minulosti. Z voluntariátu. V Čechách jsem totiž poznala, že mladí potřebují nějaké vedení a prostor k setkávání se společně a sdílení se navzájem.

- A ze začátku, když jsem nad tím přemýšlela a modlila se, zjistila jsem, že tady k tomu cítím takové povolání.

- Propojení farnosti potažmo farností s děkanátem a jeho děním vidím jako důležité i pro osobní formaci zúčastněných

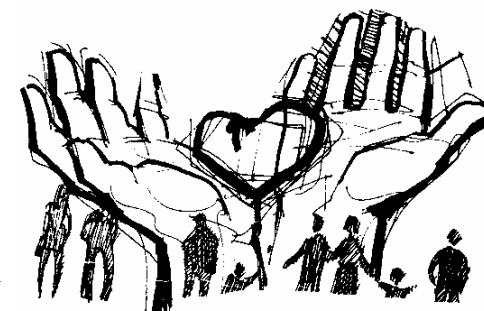
Co ti dalo ten podnět, abys pořádala tyto duchovní obnovy?

- V první řadě musím říct, co mě mým životem provází a vede. Je to jeden úryvek z písma svatého, který mě před 12 lety po mém křtu oslovil a jímž se řídím. Je to z evangelíí „jděte do celého světa a hlásejte evangelium...“ To je hlavní podnět pro mě cokoliv dělat.

- Také jsou to zkušenosti. Zkušenosti, které jsem na voluntariátu získala. Ale nemohu říct, že mě nabudil voluntariát k tomu pořádat u nás duchovní obnovy. Když jsem se z něj vrátila, tak jsem měla trochu jiný nadhled a viděla jsem, že je něco potřeba zde dělat.

A můžeš nám říct, co voluntariát obnáší? (Tak ve zkratce.)

- Voluntariát je dobrovolnická služba mládeže v církvi. Při čemž člověk samotný harmonicky spojuje své povolání k lásce s evangelizací. Je to také živé žití křesťanského společenství i s místním knězem ke kterému byla skupinka 2 – 4 mladých lidíček poslána.

- Také to obnáší nasazení a hledání v sobě, čím já konkrétně mohu pomoci. Jaké mám vlohy a hřivny a jejich následné využití a rozmnožení.

A čeho se týkala náplň vaší práce?

- Volnočasových aktivit pro mládež věřící i nevěřící. Preevangelizaci, evangelizaci a pastorači mládeže ve volném čase, ale hlavně je to služba Bohu.

- Pomoc místní farnosti a oživení jejich aktivit.

Podle čeho vybíráš kněze, které na duchovní obnovu zveš?

- Vesměs jsou to kněží, které jsem už nějak zažila na různých přednáškách nebo je osobně znám, ale hlavně vybírám podle jejich charismatu a podle toho, že mě něčím dokázali oslovit a tak nějak probírám to, když dokázali oslovit mě, jestli dokážou oslovit i další.

Jak ses seznámila s Otcem Petrem Fialou?

- S Otcem Petrem jsem se seznámila na mé pouti do Santiaga de Compostely.

Na čem to vidíš, že Bůh tvou obět' rozmnožuje? Jakým přínosem je to pro tebe?

- Co se týče rozhledu, tak se každopádně zvětšil. Uvědomila jsem si spoustu schopností, které mám, spoustu hřiven, které jsem dostala a které další nalézám právě tímto. A ještě co mi to dává? Tak především sílu jít a dělat to znovu. Když si to tak zpětně probírám, tak často mi síly upadají, (hodně sil se vyčerpá i předtím). Třeba ke konci těch obnov si občas říkám: „Má to cenu? Půjdem do toho i příště?“ Zatím jsem si tuto otázku položila čtyřikrát a výsledek je pátá obnova. ☺

A co bys nám Ivo, chtěla sdělit?

- Ono je totiž velmi důležité vytvořit společenství s ostatními, člověk i v tom vidí smysl toho, že to má dělat nebo že je to potřeba. Vidím smysl v tom, že se dokážou i ostatní do toho zapojit a někteří to berou už jako samozřejmost. Nečekají na oslovení, ale počítají s tím. Prostě ochota lidí zapojit se do této služby.

A setkala ses někdy s nějakým odmítnutím pomoci? Nebo že by byl někdo vyloženě proti tomu?

- Vyloženě proti určitě ne. S tím jsem se nesečkala. Ale s tím odmítnutím pomoci, možná ano. Nedokážu to říct konkrétně, ale nebylo to asi v takové míře, že by mi to nějak utkvělo.

A kdo tě nejvíc povzbuzuje v tom konání a čím?

- Tak dalo by se říct, že mě povzbuzuje to, jak to na sebe všechno krásně navazuje. Myslím, že je to tak, jako říci Bohu své ano a on už zařídí to ostatní.

Chtěla bys něco vzkázat našim čtenářům?

- Když Bohu něco obětujeme: svůj čas, námahu, mnoho obětí a modliteb On nám to vrací stonásobně. AHOJ ☺

Na otázky odpovídala hlavní organizátorka Iva Talašová

Dále jsme se ptali Otce Petra.

Odkud pocházíte?

- Tak já pocházím ze severní Moravy z oblasti kolem města Bruntálu.

Jak dlouho jste knězem?

- Knězem jsem devět let.

Co byla Vaše první myšlenka, která Vás napadla, když Vás Iva požádala, abyste přijel do Starého Města vést duchovní obnovu?

- První myšlenka byla samozřejmě nadšení, a že přijedu.

Jak se v každodenním životě prolíná Vaše služba kněze a vojáka?

- Kněze a vojáka? Tak já nejsem vojákem, já jsem knězem v mundúru. Takže já normálně dělám svou kněžskou službu a pouze jakoby s těmi vojáky absolvuji něco z výcviku, ale nejsem vojákem, ani se necítím být vojákem. Jsem prostě kaplanem, vojenským kaplanem.

Přál jste si někdy být takovým „obyčejným“ farářem? Starat se o mladé, mít svou farnost i mnoho babiček, které by Vám pekly buchty?

- Přál? Já to budu mít. Já v armádě nejsem na celý život, já jsem tady v armádě na pár let a během nějakých čtyř let se vrátím zpátky a dostanu nějakou farnost a bude tomu tak.

Otče, je na Vás vidět, že jste plný pochopení, pokory a vstřícnosti. Co Vám k tomu dává sílu?

- No, já to tak vůbec nevnímám.

Ale já ano.

- Tak částečně takové jako pochopení a vstřícnost vychází z mé flegmatické povahy. A samozřejmě je to z toho, že se nějakým způsobem snažím formovat zase podle evangelia, podle Krista a vnímám, že je to dobré v mojí službě, že to nese užitek a je to smysluplné, jak pro mě, tak jakoby pro ty, kterým sloužím. Tak jako se snažím. Tak jsem rád, že to tak aspoň vypadá. ☺

Co pro Vás byl největší zážitek na misiích v Afghánistánu?

- Zážitků tam bylo docela moc. Jeden, co už jsem zmiňoval: Bylo to setkání s křesťanem z Bahrajnu. Jo, to byl silný zážitek, že jsem měl možnost se s ním setkat a pak ta fantastická věc, že on z toho měl obrovskou radost, jako kdyby potkal prostě nějakého starého známého, a přitom jsme se viděli poprvé v životě. Byl to velký zážitek možná právě proto, že v Bahrajnu je křesťanů velmi málo a jak si oni umí opravdu užívat to společenství, když se s nějakým křesťanem potkají. A vůbec jsme neřešili jaké je denominace a tak. Prostě jsme šli do kaple a on, že se za mě pomodlí. Říkám: „ Jo? Tak jo.“ A potom si mě zapsal do deníčku. Tak teď se za mě jeden křesťan v Bahrajnu modlí. To pro mě byl silný zážitek setkání s tímto člověkem.

Jaké je Vaše životní motto?

- Přežít! ☺

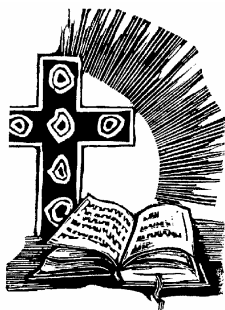
A nějaký oblíbený verš z bible?

- Je jich dost. A zhruba ten jeden, co jsem i dneska citoval, který mám moc rád. Je to takové jakoby přání: „ Kéž kvůli mně nejsou zklamáni, ti, kteří doufají v Tebe.“ Je taková má touha po dobré službě. Právě proto, že v ní mám i spoustu slabostí a omezení, tak to mě opravdu hodně oslovuje a pokaždé když to čtu v breviáři, tak mě to prostě chytne. Ale těch veršů je opravdu mnohem víc.

A co byste chtěl všem mladým vzkázat do života?

- No já jsem taky mladý, že jo.(smích) Tak to je i pro mě. Já si nějak ty poslední roky uvědomuji, že mohu dělat, co chci. Že ty možnosti, které nám přináší svoboda, jsou prostě úžasné. A záleží jenom na nás, do čeho se pustíme, kam napneme ty síly a kudy se vydáme. To mě přijde jako naprosto úžasné.

Děkuji za rozhovor. ☺ Á prosím, rádo se stalo.

Ptali jsme se také účastníků duchovní obnovy.

Má smysl pořádat tyto duchovní obnovy pro mládež?

- Tak to asi v každém případě, protože člověk cestu k Bohu hledá celý život a potřebuje řekněme takovou vzpruhu a taky zkušenosti druhých, které by mu mohly pomáhat.

Zdeňka

Co tě zde na obnově nejvíce oslovilo?

- Líbila se mi jedna z přednášek, kterou měl O. Fiala o své službě v armádě.

Přispěla tato obnova k prohloubení tvého vztahu s Bohem?

- Určitě ano. Každá obnova je dělaná tak, aby určitým způsobem ten vztah prohlubovala, „vylepšovala“.

Katka

Proč ses rozhodl přijít na obnovu?

- Protože jsem se dozvěděl, že tu bude vojenský kaplan.

Přispěla tato obnova k prohloubení tvého vztahu s Bohem?

- Ano. Protože jsem si uvědomil, že když půjdu do armády, tak budu blíž k Bohu. (smích)

Martin

Co tě zde na obnově nejvíce oslovilo?

- Otec a jeho zajímavé zážitky z armády.

Proč ses rozhodl přijít na obnovu?

- Tak určitě jsem chtěl poznat něco nového. Taky mě zajímal Otec. Byl jsem už na té první obnově a ta mě zaujala. Byl jsem zvědavý, jaké to tady bude.

Michal

Proč ses rozhodl přijít na obnovu?

- Chtěl jsem se něčím obohatit, když pořád pracuji nebo někam jezdím. Myšlenky mám úplně mimo a jsem vyčerpaný a unavený.

Jak na tebe zapůsobil Otec Petr?

- Velmi pozitivně. Je to skvělý chlapík, který má své zkušenosti a má co říct.

Co tě zde na obnově nejvíce oslovilo?

-Velmi zajímavý byl dnešní dopolední příběh o pěti postavách. (Abigail, Sindibát, Marcel, matka a Ruda)

A co bylo smyslem tohoto příběhu?

- Pointa byla v tom, že Otec nastínil takový příběh a za úkol jsme dostali posoudit vinu jednotlivých účastníků v příběhu. Zajímavé na tom bylo, že každý člověk považoval někoho jiného za toho, který se provinil nejvíce. A smyslem toho bylo ukázat si, jak různí lidé jinak vnímají druhé a jak vždycky morálně soudí a hodnotí a většinou si tam dosadí významy, které tam ani nemusí být, čili automaticky dochází k nějakému posuzování na základě zcela nepřiměřeného počtu informací o těch lidech. A to není dobré, to není dobré. Měli bychom se učit toleranci a na lidi se dívat bez předsudků.

Má smysl pořádat tyto duchovní obnovy pro mládež?

- No jistě, každý týden. ☺ (smích)☺

Jan

Ptali jsme se také paní kuchařky J. Vandové:

Co Vám dává sílu jít vařit na každou duchovní obnovu, která se tu koná a obětovat svůj čas a námahu?

- Co? Radost z toho, že mohu pomoci, že mohu být užitečná a vidět spokojené a nasycené tváře, když jim chutnalo. Tak asi to.

Má smysl pořádat tyto duchovní obnovy pro mládež?

- No určitě veliký, protože si myslím, že v každém, kdo se účastní obnovy, to něco zanechá a může to využít pro svůj další život.

Otázky pokládala – Maruška Němcová

Svědectví našich katechumenů

Při našem narození vidíme naprosto jasně celý náš svět. Čisté úmysly každého z nás však v průběhu našeho života mohou zakalit nešvary a záludnosti tohoto světa, které vytvářejí uvnitř nás bariéry, kvůli kterým ztrácíme svůj životní nadhled nebo nejsme schopni dohlédnout důsledky svých činů, nemluvě o sleposti před láskou, která může a v mnoha případech je v naší těsné blízkosti. Nahlédnout přes tyto bariéry a v konečném důsledku je i zbořit je těžkým úkolem každého z nás. Tak jako v naprosté většině mého dosavadního života jsem žil právě

životu jsem žil právě

za těmito bariérami a Bůh neměl v mém životě místo a já nevěděl jak a ani nechtěl si k němu hledat cestu. On si ke mně cestu přesto našel. Teď už vím, že některé okamžiky mého života, které pro mě byly dříve naprosto nepochopitelné, mi teď začaly dávat smysl a zapadají do sebe jako dobře složená skládanka. Poznání víry pro mě nebylo chvilkou okamžiku, ale jasně danou cestou. První krůčky k poznání Boha v mém životě následovaly poté, co jsem potkal svoji současnou ženu, která na rozdíl ode mne vyrůstala v rodině, která pro víru žila a pro kterou byla víra součástí jejího života. Moje první kroky na mši svatou nebyly za poznáním Boha, ale za poznáním mé tehdy ještě budoucí ženy, protože jsem chtěl poznat ji samou a tohle byla její velká součást. Ale už po první návštěvě mše svaté jsem z ní odcházel v úplně jiném a uvolněném rozpoložení, ale pořád jsem to bral jen jako odpočinkovou záležitost mysli. Ovšem postupem času jsem začal více vnímat proslovy a jednotlivé části mše a začal jsem zjišťovat, že uvnitř mne se uvolňují předsudky a že začínám přemýšlet o významech kázání a modliteb a to byl skutečný první moment, kdy jsem začal ve svém životě pátrat po Bohu. Po tomto zlomovém okamžiku už nabraly události jasný směr právě k bourání mých vnitřních bariér a k přímé cestě k mému křtu. V této životní etapě, kdy jsem se začal připravovat na křest jsem vstoupil do svátosti manželské, do které mě a moji ženu Kačenku uvedl Otec Miroslav, který je právě tím mým jasným světlem a radostným ukazatelem na mé cestě k poznání Boha. Dnes už jsem jen krůček od mého velkého dne, od mého křtu a jsem šťastný, že jsem právě na této cestě.

Katechumen Pavel Hemza

Jak vše začalo....

K víře v Boha a Pána Ježíše jsem se dostal díky přítelkyni. Vzpomínám si na první příchod na mši otce Miroslava. Tenkrát jsem poprvé zakusil dotyk Ducha svatého při kázání! Efekt byl silný, ale v tu chvíli jsem na to nebyl připraven. Slovo se mě velmi dotklo, ale nedokázal jsem jej v tu chvíli absolutně strávit! Odmítal jsem to Slovo a dokonce jsem chtěl i z kostela odejít ze slovy: „Tohle přece nemusím poslouchat a víckrát sem již nepůjdu“ ! Z nějakého důvodu jsem neodešel. Naštěstí se ve mně Slovo během týdne „rozložilo“ a já byl ochotný jít na další mši. Opět se mě Boží slovo

dotklo! Tentokrát, ale byl dopad mírnější, nebo spíše „byl jsem připraven“. Dokonce jsem uznal, že je to zajímavé a něco na té „myšlence“ je! Postupně jsem se na mše začínal víc a víc těšit. Začal jsem číst Bibli a studovat Evangelium. Byla to už jen otázka času, kdy se rozhodnu pro křest. Problém byl v tom, že jsem nevěděl, jak to udělám. Rozhodl jsem se přenechat celou záležitost na Bohu. Věřil jsem, že On se o to postará. A nezklamal mě! Uběhne ještě pár dní a díky křtu se stanu pravým dítětem našeho všemohoucího Otce a Kristus bude právoplatný a jediný Král mého srdce. Velmi se těším na den křtu. Těším se také na všechny dny v novém těle a na nové poznání.

Katechumen Pavel Sečkář

Pozvání

○ Dne 15. května 2010 se uskuteční pouť naší farnosti do Slavkovic u Nového Města na Moravě k Božimu milosrdenství, kde jsou ostatky sv. Faustíny Kowalské a do Křtin. Cena poutí je 230 Kč. Přihlašujte se u sestry Vladimíry Batůškové.

○ Poutní kostel Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou vás zve:

Sobota 17. 4. 2010 ve 14 hod. – III. Hanácká hasičská pouť

Neděle 9. 5. 2010 ve 14 hod. – Pouť maminek

Sobota 5. 6. 2010 ve 14 hod. – Pouť seniorů

Sobota 21. 8. 2010 v 10.30 hod. – Hanácká dožínková pouť

DĚS 2010

Děkanátní setkání mládeže (DĚS) proběhne 9. – 11. 4. 2010 v Rajnochovicích.

Přihlášky posílejte do 31. 3 na desprihlasky@seznam.cz nebo na adresu Monika Mezuliáníková, Nedakonice 505, 687 38. Cena jednoho účastníka je 350 Kč.

Zveme všechny děti na tábor staroměstské farnosti!

○ Tábor pro ty, kteří navštěvují 1 – 5. třídu ZŠ. Tento tábor má na starosti Tomáš Vala, tel: 775 252 483, e-mail: [valato \(zavináč\) centrum.cz](mailto:valato@zavinac.cz). Proběhne ve dnech 7. – 14. 8 v táborovém středisku Suchá Loz (okr. Uherský Brod). Předpokládaná cena tohoto tábora je 1400 Kč.

○ Tábor pro ty, kteří navštěvují 5 – 9. třídu ZŠ. Tento tábor má na starosti Radim Zapletal, tel: 608 100 439, e-mail: [zapletal.rad \(zavináč\) email.cz](mailto:zapletal.rad@zavinac.cz). Proběhne ve dnech 12. – 24. 7. v Charvátcech na Olomoucku (poblíž Dubu nad Moravou). Téma celotáborové hry je STROJ ČASU. Předpokládaná cena tohoto tábora je 2500 Kč.

○ Přihlášky jsou k dispozici v kostele nebo je možné si je stáhnout z web stránek farnosti (<http://staremesto.uhr.cz>).

Farní kronika

Do naší farní rodiny byli křtem přijati:

Julie Hana Záhorská, Luhačovice 1062	7. 3. 2010
Lukáš Skrášek, SM, Nová čtvrť 1296	14. 3. 2010
Alžběta Vaňková, SM, Nad Hřištěm 1745	21. 3. 2010

V naší farnosti jsme se rozloučili:

Cyril Haša	*1. 10. 1939	+22. 2. 2010
Josefa Chlachulová	*13. 4. 1922	+ 6. 3. 2010
Jan Holář	*12. 1. 1988	+ 7. 3. 2010
Antonína Pavlicová	* 3. 6. 1926	+ 5. 3. 2010
Svatopluk Němeček	*17. 5. 1928	+ 6. 3. 2010
Vlasta Hrňová	*18. 4. 1920	+12. 3. 2010
Pavol Korábik	*15. 4. 1950	+15. 3. 2010

*Své příspěvky můžete zasílat na adresu :
Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město, tel. 604 336 466
šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová
církvní schválení: P. Miroslav Suhomel
grafická úprava : Ing. Vojtěch Foltýnek
<http://staremesto.uhr.cz/> email: staremesto@uhr.cz*